

52 *Non scientiã efficere Christia. CAP. 5.*
re, & verbo divino conformare: *Clamabi*, inquit Psal. 119. *ex toto corde meo, exaudi me Domine: justificationes tuas requiram.* Nimirum citra orationem assiduam sanctè nō vivitur. *Sana me Domine*, ait Jerem. cap. 17. *Et sanabor: saluum me fac, Et saluus ero: quoniam Laus mea es tu.* Et B. David *Clamabi ad te, adjuva me, ut custodiam mandata tua.* Nam peccatū & regnum Diaboli potentiora sunt in homine, quam ut sine divino auxilio res tanta confici possit. Deinde ut sciamus per fœcordiam nobis ipsis nos deesse non debere, sed excutiendam ignaviam, nec negligenter & somnolenter in tanto talique negotio versandum esse, addit: *Præveni in maturitate Et clamabi: quia in verba tua super speravi. Prævenerunt oculi mei ad te diluculo: ut meditarer eloquiã tuã.* Et B. Isai. cap. 50. verbis utitur observatione dignissimis: *Erigit mane, inquit, manè erigit mihi aurem, ut audiã quasi magistrum.* Cui similia sunt illa in Cantico cap. 5. *Ego dormio, Et cor meum vigilat: vox dilecti mei pulsantis, &c:* Quibus verbis insinuatur nobis præter alia paterna cura & philanthropia Dei nostri, cujus summæ deliciæ sunt versari cum filiis ho-

*Fugiēda
Acedia.*